

Dankuly Csaba

IDEGEN

Tájékozódási pont innen nézve
nem látszik. Egy magasabb szintre kéne
kijutni, elérni egy felülnézeti helyzetbe,
ahonnan áttekinthetővé válhatnak
a terepviszonyok... Iszonyodom
a labirintusban bolyongani, ahol
még csak egy fonáltól sem függök már:
a phone-om bedöglött
– a sok szövegtől? –, különben könnyű
lenne egy akciócsoporthoz
bemérni tartózkodási paramétereim;
feltéve, hogy van még errefelé térerő...
A helyszínt törölték a térképről. Helyesebben:
pirossal jelölték – veszélyzónának nyilvánították.
A turistáknak, akik egy lepusztított világ
impozáns romjait jönnek nagy tömegekben
megcsodálni, azt tanácsolja az útikönyv: semmi szín
alatt el ne szakadj társaidtól, le ne térsz a
kijelölt útról, korlátlan bizalommal hagyatkozz
idegenvezetőkre!
A legfontosabb pontot szerintem
kihagyták: kire hagyatkozzon idegen
vezető?

TIGRIS

Éjszaka egy tigris
telepedett a nyakamra,
de a szomszéd megnyugtatót,
hogy nem harap. Legalábbis
ha nem mozgolódom, biztos nem bánt.
Szóval magamra voltam utalva.
Megpróbáltam szelíden lelökni,
de még közelebb húzódott
és már az ütőerem nyalogatta,
pont ahol a legvadabbul lüktet.

Ekkor már nagyon idegesített,
mert ne mondja nekem senki,
hogy csak mert tejen és cirógatáson
nőtt fel, ez tulajdonképpen egy barátságos macska.

Legyen, aminek lennie kell, gondoltam,
úgyis ez csak egy álom,
és a hátamra fordultam.

Másnap délben, miután kissé kételkedve
vettem tudomásul, hogy még élek,
bekopogtam a szomszédhoz.
A tigris nyitott ajtót, ahogy vártam,
és nyávogott egy édeset, ahogy szokta.